

ЈАС И ПУБЛИКАТА СПОЕНИ ПРЕКУ ВИДЕОПЕРФОРМАНС

На два видео бима во културниот центар Точка беа презентирани три серии од неколкуминутни видеоперформанси на младата уметничка Верица Ковачевска, која првпат пред македонската публика ги презентираше своите видеоперформанси

Mладата уметничка Верица Ковачевска неодамна првпат пред македонската публика ги презентираше своите видеоперформанси. Изложбата наречена *ONA 3* беше и прво нејзино самостојно изложување од ваков тип во Македонија. На два видео бима во културниот центар Точка беа презентирани три серии од неколкуминутни видеоперформанси, а изложбата беше поделена во два дена. Во првиот ден беше презентација на нејзините дела, а вториот беше посветен на публиката и нејзиното учество во реализацијата на делото. Карактеристично за нејзините видеа се доминантните елементи како повторувањето, нарацијата, едноставноста - употребата на еден кадар и интензитетот.

- Со изложбата ја постигнав целта што сакав да ја освтварам, да ги „навлечам“ луѓе-

то да дојдат на изложбата и да видат некои постари видеа. Тие се направени за време на моите студии во Англија, но досега немав можност да ги претставам во Македонија. Истовремено, изложбата беше и едно ново дело - како дел од серијалот *Opening night Audience*, на кој ја документирам публиката. Акцентот во серијалот е ставен на луѓето што доаѓаат на отворањето на изложбите - вели Верица Ковачевска.

Нејзината цел била да се документира публиката и вели дека успеала да го реализира замисленото, а посетителите биле пријатно изненадени од нејзиното ново дело.

Видеоперформансите се направени за време на нејзиниот студиски престој во Англија. Со делата таа истражува разни општествени дејствиа.

- Во првата серија перформанси, наречена *Forsed actinos* (Изнаслини дејствија), преку кореографски движења и

текст се прикажани некои шеми на однесување и е нагласена и исмеана силната желба на луѓето да се вклопат во определена средина или ситуација. Од друга страна, се покажува дека ваквото изнасилено однесување има негативен ефект.

Тоа е драстично прикажано во перформансот *I must be*. Таму таа става кармин обидувајќи се да биде убава, но наместо тоа, претераното ставање шминка ја прави да личи на кловн, а не да е како убавица.

- Втората серија, наречена *Abuse* (Злоупотреба) е најкомплицирана од сите. Во него го анализирам односот меѓу мажот и жената, интимноста, на силното однесување, како и доминацијата на луѓето. Важен дел е и болката и трпењето на болката, покрај свесноста за неа.

Преку третата серија, наречена *Use* (Употреба), таа го истражува начинот на кој ги

користиме нештата преку нашата креативност и низ определен временски период.

Верица во своите дела ја преферира едноставната изведба, бидејќи смета дека уметноста не треба да биде наменета само за уметнички образованата елита.

- Секогаш ја симплифицирам идејата и форматот за да ја пренесам пораката на пошироката јавност. Со својата уметност повеќе би сакала да оставам отворени прашања, отколку да одговорам прашања. Во *Opening night Audience* истражувам колку е секојдневјето уметност и односот делопублика-уметник-институција. Тоа е дел од еден мој едногодишен проект, кој би требало да биде готов до крајот на годината.

Карактеристично за нејзините дела е повторувањето, кое е дел од бодиартот, како и од театарот и од перформансот. Таа ги повторува постапките, но секој пат со различен интензитет. Затоа, иако тие се повторуваат, не станува збор за истородни акции.

- Повторувањето е символично. Од една страна, тоа го правам за да го нагласам дејството и да го изнесам надвор од контрола, а од друга страна, зборува за повторувањето во секојдневјето.

Верица Ковачевска во моментот подготвува еден проект што треба да се реализира во текот на овој месец, по што ќе следува работилница.

- Делото ќе биде вовед на работилницата, а сите заинтересирани можат да присуствуваат. Станува збор за фестивал на урбани уметности, а го организира Британскиот совет. Во работилницата ќе се обработува перформанс-уметноста „прошетка“. Работилницата се состои во перформанс-прошетка низ градот, а учесниците на работилницата ќе треба да го документираат и пренесат. Целта е вовед на јавната уметност, односно *Publis art*.

Преку тоа Верица Ковачевска повторно ќе го истражува поврзувањето на општеството и индивидуата и ќе го остави отворено прашањето: Колку публиката е учесник, а не само набљудувач на делото?

Димитар Петровски
d.petrovski@dnevnik.com.mk
Фото: Бисера Станкоска